

Karcagi Híradó

Hazádnak rendületlenül légy híve, óh magyar!

A KARCAGI FORRADALMI TANÁCS KÖZLÖNYE

Zászlóbontás

A sárguló, hulló falevelek az őszt jelent lehvasszító képét tárják elénk. Ősz van a természetben, de tavasz a szívünkben. Friss március életteli, üde levegője árad: a szabadság, a fiatalság, az élni-akarási ereje és szava tör át október bilincsein.

Az évtizedes elnyomás, a magyar néptől idegen erők rabbillencse pattant fel, hogy kiszabaduljon végképp a magyar nép.

A magyar nép újra magyar akar lenni és független. Etég volt a többévszázados szolgaságból. Új Magyarországot akar, melyben testvérként tekint egymást a haza népe s megvalósulnak azok a szent eszmék, amelyekért az Árpádok, Hunyadiak, Nagy Lajos, Bocskay, Bethlen Gábor, a Rákócziak és 1848/49. ifjúsága küzdöttek: szabadság, egyenlőség és igaz, megbékélt testvériség gondolatai testet öltöttek.

A szabadság vetését mindig a mártírok vére öntözte.

Most is ez a véres öntözte a haza földjét, ez a szent áldozat kérte sok-sok ezer ifjú, felnőtt drága életét hazánk fővárosában és szerte az országban.

Amikor kegyelettel emlékezünk meg mártírjaink dicső vértanúságáról, amikor szeméinkből letöröljük könnyeinket, hittel és magabiztosan nézünk a romok felett is a jövő élet elé és ajkunkat egy győzelmi kiáltás hagyja el: Győzött a nép!

„Az nem lehet, hogy annyi szív hiába onta vért”, győzni kell és győzni fognak azok az eszmék, melyekért elesetek, sebeket kaptak és „annyi balszerencse” után a magyar nép végül is kivívja jogait és felépül az új, demokratikus, szebb Magyarországra!

Ezért az új Magyarorszáért, s benne új Karcagért bontjuk ki e papírlobogót is, melyet korábban széttéptek, sárba tiportak, de most felemeljük és megtisztítva Karcag népe kezébe adjuk: Előre vele a a célok megvalósításáért!

Mi pedig fogadalmat teszünk, hogy e zászlóra csak igazat és építő gondolatot írunk! Ez a jelszónk, ez a hitvallásunk!

Előre hát Karcag népe: Olvasók és ideiglenes szerkesztőbizottság, a Népert tűzön-vízen át!

Adománygyűjtés

A Karcagi Munkástanács felhívással fordul a város népéhez: „Segítsük önkéntes adományainkkal a szabadságunkért harcoló budapesti népet.” Mindenki, aki érzi ennek a harcnak nagyszerű jelentőségét, adományait a Tanácsháza 5. sz. szobájában adja le. Elfogadunk lisztet, cukrot, krumplit, búzát, rizst és egyéb, nem romlandó élelmiszereket.

ÍGY TORTÉNT...

Október 27, reggel 8 óra. A gimnázium kapuja csöndben kitarul és több mint 300 diák zászlóval, nemzetiszín szalaggal elindul, hogy némán, tisztelettel megkoszorúzza Kossuth és Petőfi szobrát. A menet lassan, fegyelmezetten és némán halad, eléri a Kossuth-szobrot és ekkor felcsendül az első Kossuth-nóta. Az utcán lévő nép megáll és hangtalanul figyeli az eseményeket, majd lassan gyülekezik a diákság mögé. Mikor a koszorúzás után a Himnusz első hangja felcsendül, már nő a néma tömeg és egyszerre minden magyar vigyázzba áll, könnyes szemmel és felhangzik minden torokból a Magyar Himnusz.

Ekkor még nem gondoltuk, hogy október 27. történelmi nap lesz, hogy Karcag dolgozói ezen a napon egygyéválnak, hogy összefogva bátran kiállnak és követelik a szabadságot, az ország függetlenségét.

Alig hangzik el a meghatódott nép ajkán a Himnusz utolsó szava, a Bank előtt újabb csoport jelenik meg, a Szerelő és Gépjavító KTSZ dolgozói jönnek, hogy ők is kifejezzék tiszteletüket 1848 szabadsághősei iránt. Már többszáz tüntető áll a Kossuth-szobornál. A nép, a tömeg egyre nő. Karcag dolgozói bezárják az üzleteket, otthonukat és jönnek, hogy a tüntetésben részt vegyenek.

A gimnáziumnál újabb csoport tűnik fel, a gépállomás dolgozói jönnek, már nem némán, de bátor ének szóval a tüntetők közé. A diákok vezetésével a tömeg elindul. Petőfi szobrát is meg kell koszorúzni. A tüntető sereg hatalmasra nő, s mikor felhangzik Petőfi szobránál a „Talpra magyar”, a Tanácsháza már ezek hangját veri vissza Petőfi szavaival: „Esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk!”

A nép követeli, hogy nyilatkozzon a katonaság. Nyíltan teszi fel a kérdést: a nép mellett, vagy ellene? Szűcs Lajos százados a Kiegészítő Parancsnoksággal a néphez áll. A tömeg lelkesedése hatalmas, a katonák a diákok közé állnak. De jöttek tovább feltartóztatathatatlannal az események. Antal százados, a helyőrség parancsnoka, katonáival a nép mellé áll. A tömeg a rendőrséget követeli. Lakatos főhadnagy vezetésével rendőrségünk is helyt áll a nép érdekeiért. A tömeg állandóan nő. Termelészövetkezeti dolgozók autóval jönnek a tüntetőkhez. Érti a város, hogy szükséges minden magyar jelenléte és cselekedete. Ekkor hangzik el a nép követelése. Összeül egy bizottság és 19 pontból álló memorandumot szerkeszt, ezt a nép elé terjeszti. Óriási a taps és szinte egy torokból hangzik a memorandum első pontja: „Az oroszok azonnal menjenek ki az országból!”

De itt nem állunk meg. Megalakul a Honvédelmi Bizottmány. Küldöttség megy a repülőtérré. A repülőtéren katonái a néphez állnak. Együtt érez az egész nép.

Mindenki egyet akar: szabadságot!

Délután összeülnek az üzemi tanácsok küldöttei. A Tanácsháza előtt rengeteg ember áll. A hangszóró mindent közvetít. Megalakul a Forradalmi Tanács, melyet a nép választ.

Forradalom van. Az egész város együtt. Az igazságért harcolni fogunk, ha kell, fegyverrel a kézben kivívjuk és megvédjük szabadságunkat.

A nap végétért. De a megkezdett munka tovább halad. A Forradalmi Tanács első ülése összeült — ma már valóban a nép nevében — hogy vezesse harcunkat és győzelemre vigye.

Még mindig

fasiszta, ellenforradalmi csőcselék megmozdulásának nevezi harcunkat a román rádió. Használó hangon nyilatkozott Sepilov, a Szovjetunió külügyminisztere. A Pravda „A népellenes kaland összeomlása Magyarországon” c. vezércikke arc-
pirító rágalmakat szór a szabadságért harcoló magyar forradalmárokról. A meghatározottabban elítéljük ezt a rosszindulatú, ferde beállítást magartást, amely bemocskolja a forradalmárok kiontott vérével megpecsételt igaz ügyét.

ÉDESANYÁK!

Hozzátok fordulunk. Városunkban még rend, fegyelem van. De ki tudja, mit hoz a holnap? Ti, karcagi anyák a legtöbbet tehetitek annak érdekében, hogy Karcagon tovább is nyugalom legyen. Ne engedjétek gyermekeiteket az utcára, ne csatangoljanak egyedül, mert a gyermek meggondolatlan, könnyen tesz olyan dolgokat, amelyeknek következményeit nem képes fel fogni. Órizzétek meg az ő egészségüket, életüket, hogy a véréztatta magyar föld legszebb virágait ők szakíthassák le.

